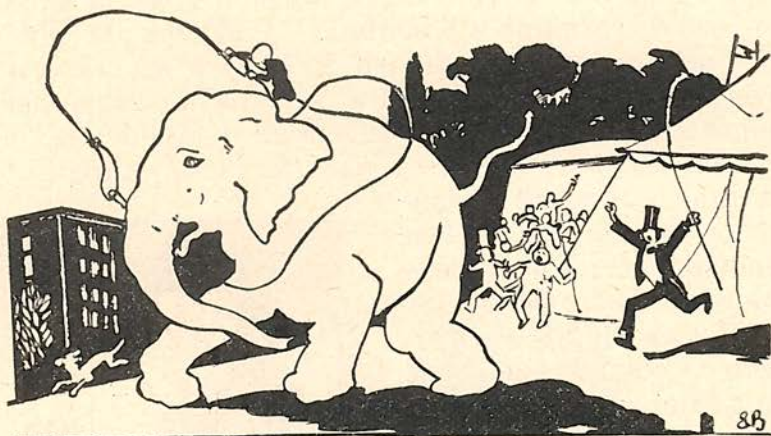

тука и ще стана прочутъ акробатъ. Ще отида въ чужди страни. Тамъ ще спечеля много пари и ще прашамъ и на тебе, за да не гладувашъ. Ела сега да те заведе, да видишъ кжде живѣя.

Орѣшко заведе майка си въ колата. Запозна я съ Орѣшка и чичо Чочо, показва ѝ креватчето си, мъничката печка и тенджеркитѣ, масичкитѣ, новитѣ си дрешки. Майката разбра, че Орѣшко нѣма да се върне, цѣлуна момчето си, сбогува се съ всички и си трѣгна. Орѣшко и Орѣшка отидоха да я изпратятъ. Изведнажъ чуха задъ себе си изплашени виковете:

— Бѣгайте, бѣгайте слонътъ ще ви стѣпче

Слонътъ тичаше и размахваше хобота си. Слугитѣ тичаха подиръ него. Директорътъ сжщо тичаше, биеше съ камшика слугитѣ и викаше:

— Да го хванете! Всички ви ще пребия!...

Тогава Орѣшко изтича предъ слона. Слонътъ го хвана съ хобота си и го издигна на горе. Всички изтрѣпнаха. Майка му извика, Орѣшка се разплака, но Орѣшко здраво се държеше за хобота. Изведнажъ той се отпусна отъ хобота и скочи върху широкия гърбъ на великана. Тогава му хвърлиха едно вжже и Орѣшко ловко го прехвърли презъ главата на слона. Спуснаха се отъ всички страни, обвързаха слона съ вжжета и го подкараха обратно къмъ цирка.

А Орѣшко стоеше на гърба на слона и като побе-